

Arrest

nr. 117 390 van 21 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2013 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013 in plaats van 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Irakees staatsburger, bent u van Arabische origine en afkomst uit de wijk Arido in Nasserije. Tot 1992 woonde u met uw hele familie in Koeweit. Omwille van de discriminatie van Irakezen in Koeweit keerde u toen, samen met uw familie, terug naar Irak. Uw twee

zussen die er getrouwd waren, bleven in Koeweit wonen. Uw vader is soenniet en uw moeder is sjiit. Uw vader is overleden en uw moeder is in Nasseriyeh maar heeft zware gezondheidsproblemen.

Op 9 oktober 2009 werd uw broer (S.A.B.) (O.V. 6.559.395) bedreigd omdat hij anderhalve maand werkte in de groene zone in Bagdad. Diezelfde dag was u aanwezig toen het gezin van uw broer voor de tweede maal bedreigd werd. Na dit voorval verhuisde u naar een nieuwe woning in dezelfde wijk. Uw andere broer, die militair was, verliet Irak nadat hij op de hoogte werd gebracht van het dreigement tegen uw broer (S.).

Op 14 november 2009 kreeg u 's nachts bezoek van vier gemaskerde mannen. U werd gewaarschuwd dat u, soenniet zijnde in een sjiitische wijk, uw huis moest verlaten, anders zou u vermoord en uw dochters ontvoerd worden. Hierna ging u bij een vriendin wonen in de wijk Iskan, aan de andere kant van de rivier, in Nasseriyeh. Daar bleef u anderhalve à twee maanden binnen.

Op 17 november 2009 diende u, samen met uw broers, klacht in bij het politiekantoor van Salehiyeh. Daarna ging u naar uw vroegere bureaus en hoorde daar dat onbekenden jullie huis binnengedrongen waren en het in brand staken. Uw broer regelde uw vertrek uit Irak.

U heeft Irak verlaten op 31/12/2009. Kort na uw vertrek gingen uw dochters bij hun vader wonen, elders in dezelfde wijk waar u steeds woonde, Arido, in Al-Nasseriyeh.

Op 14 januari 2010 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België.

U legde ter ondersteuning van uw asielaanvraag de volgende documenten voor: een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een woonstkaart, een klachtbrief, kopie van een voedselrantsoenkaart, een scheidingsakte en een kopie van de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw twee dochters. Uw advocaat legde de 'UNHCR guidelines' van Irak voor.

Op 13 juli 2010 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 11 augustus 2010 en legde volgende nieuwe documenten voor, allen kopies: een brief van de raad van stammen in Bagdad, alsook een domicilie-attest van Nasseriyeh, en een woonattest van de soennitische raad in Thi Qar. De beslissing van het CGVS werd door de RVV vernietigd op 11 april 2011.

Op 3 december 2012 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep bij de RVV op 31 december 2012. Op 25 april 2013 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het CGVS bevestigd door de RVV.

In mei 2013 werd uw broer (A.) vanuit zijn huis in Basra ontvoerd door gewapende mensen. De vrouw van uw broer verliet na dit incident, samen met haar kinderen, hun woning. Uw broer werd vermoord, dat kwam u te weten in de dreigbrief die u kreeg op 4 juni 2013. Volgens u werd uw broer (A.) ontvoerd en vermoord door het Mehdi leger.

Op 29 mei 2013 werd een arrestatiebevel aan uw adres opgemaakt. Hierin staat geen beschuldiging vermeld. U vermoedt dat dit om een pesterij gaat van de mensen van het Mehdi-leger omdat u als Soenniet in een Sjiitische wijk woonde.

Op 2 juni 2013 kwam uw dochter niet terug van de school. Twee dagen later bleek dat ze ontvoerd was. Op 4 juni 2013 ontving uw ex-man een dreigbrief op zijn naam en die van u, waarin staat dat u, samen met uw gezin, Nasseriyeh moet verlaten. Dit zou de laatste waarschuwing zijn. In de brief staat verder dat ze uw broer reeds ontvoerd en vermoord hebben en dat ze uw dochter (So.) gevangen houden.

U zou beide documenten hebben bekomen via uw dochter, die al deze documenten op haar kamer bewaard zou hebben, die deze aan uw buurvrouw zou hebben bezorgd, die deze op haar beurt aan een voor u volslagen vreemde man zou hebben bezorgd die u deze in het station van Luik zou hebben overhandigd. U heeft echter geen enkel idee over hoe deze belangrijke documenten van Irak in België zijn geraakt, u heeft alle vertrouwen in uw buurvrouw die dit volledig zelf zou hebben geregeld.

Op 27 juni 2013 deed u een tweede asielaanvraag in België. Volgens uw verklaringen heeft u België sinds uw aankomst in januari 2010 niet meer verlaten.

Bij terugkeer naar Irak vreest u gedood of ontvoerd of verkracht te zullen worden.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een origineel arrestatiebevel opgemaakt op 29 mei 2013, een originele dreigbrief opgemaakt op 4 juni 2013, 16 prints van foto's die u kreeg via uw gsm en van internetsites betreffende een incident van 16 juni 2013 in Nasseriyeh.

Uw advocaat legde ook nog volgende kopieën neer: een medisch attest opgemaakt op 2 november 2010, een tweede medisch attest dat stelt dat u op consult was bij Dr. (A.A.) opgemaakt op 2 maart 2011, een derde medisch attest dat stelt dat u op consult was bij diezelfde arts opgemaakt op 26 oktober 2011, een vierde medisch attest dat u op consult was bij diezelfde arts opgemaakt op 13 januari 2012 wat u reeds neerlegde bij uw eerst asielaanvraag, een vijfde medisch attest dat u op

consult was bij diezelfde arts opgemaakt op 16 maart 2012, een zesde medisch attest dat u op consult was bij diezelfde arts opgemaakt op 12 april 2012, een zevende medisch attest dat u op consult was bij diezelfde arts opgemaakt op 22 juni 2012 en een achtste en laatste medisch attest dat u op consult was bij diezelfde arts op 26 oktober 2012.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

De door u in uw tweede asielaanvraag aangehaalde problemen vloeien rechtstreeks voort uit of zijn onmiddellijk gelinkt aan de problemen die u in uw eerste asielaanvraag aanhaalde. De beweerde ontvoering van, en moord op, uw broer, het arrestatiebevel op uw naam, de ontvoering van uw dochter en de recente dreigbrief zouden een verderzetting zijn van de pogingen om u, als soennitische, uit de wijk te verdrijven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat aan de door u aangehaalde problemen uit uw eerste asielaanvraag geen geloof kon worden gehecht. Noch het door u beweerde verblijf in als soenniet in Nasseriye tot 2009 noch de beweerde vervolgingsfeiten en bedreigingen die u aanhaalde waren geloofwaardig. De desbetreffende beslissing van het CGVS werd bevestigd door de RVV op 25 april 2013. Daarom kan ook aan de in uw tweede asielaanvraag aangehaalde problemen, die een verderzetting zijn van de problemen die u in uw eerste asielaanvraag aanhaalde, geen geloof worden gehecht.

De nieuwe door u neergelegde documenten zijn niet in staat om deze vaststellingen te wijzigen. Ze versterken eerder de reeds aangehaalde ongeloofwaardigheid van uw problemen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over hoe u deze documenten bekomen zou hebben. Zo verklaarde u eerst dat uw ex-man zijn dochters niet buitenshuis laat gaan, dat hij een strenge man en een conservatieve clan-man is (gehoor CGVS, p.4-5). Maar dan verklaart u even later dat u uw documenten bekomen heeft via uw dochter, die deze op haar kamer bewaarde (gehoor CGVS, p.8-9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid en de vraag waarom een conservatieve strenge clan-man die zijn dochters niet toelaat buitenshuis te gaan, zijn dochter belangrijke documenten op haar kamer zou laten bewaren, verklaarde u dat zowel de documenten aangaande u als aangaande uw dochters bij haar op de kamer bewaard werden (gehoor CGVS, p.8-10). Dit is echter geen afdoende verklaring waarom uw strenge ex-man, zoals u hem omschrijft, uw jongste dochter zou toelaten documenten zelf te bewaren, zeker wanneer het gaat over een dreigbrief, die ook aan hem gericht was.

Ten tweede legt u vage en bevreemdende verklaringen af over hoe u die documenten heeft bekomen, gezien u zelf niet terugkeerde naar Irak. U verklaarde hieromtrent dat uw buurvrouw dit bekam via uw dochter en dat uw buurvrouw dit document, op voor u volstrekt onbekende wijze, aan een volstrekt onbekende man, in België bezorgde, die u op zijn beurt telefoneerde en de documenten aan u gaf in het station van Luik op 20 juni 2013 (gehoor CGVS, p.8-10).

Deze vage en weinig plausibele verklaringen over hoe deze, voor u belangrijke, documenten tot bij u kwamen doen ernstige twijfels rijzen over de echtheid van de bekomen documenten. Uw verklaring dat u alle vertrouwen heeft in uw buurvrouw doet hier niets aan af (gehoor CGVS, p.8).

De twijfels over de echtheid van de door u neergelegde documenten worden nog versterkt door andere elementen. Zo komt het weinig aannemelijk over dat de dreigbrief die u neerlegt, indien deze authentiek zou zijn, gericht zou zijn aan zowel u als uw ex-man als zouden jullie nog samen zijn en dat terwijl, volgens uw verklaringen, u en uw ex-man al dertien jaar gescheiden zijn, hij ondertussen is hertrouwd en u al sinds eind 2009 Irak verlaten heeft (gehoor CGVS, p.3, 9). Ook uw bewering dat men het door u neergelegde arrestatiebevel gewoon aan uw ex-echtgenoot zou zijn komen afgeven komt weinig aannemelijk over. Het gaat immers om een document gericht aan de politie en de gerechtelijke diensten om hen te mandateren u te arresteren. Er valt verder op dat de stempels op dit zogenaamd originele arrestatiebevel geen doordruk vertonen wat eveneens de authenticiteit ondergraaft.

Wat betreft de door u neergelegde documenten moet worden gewezen op het feit dat Iraakse officiële stukken op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn (zie landeninformatie die aan uw dossier is toegevoegd). Om voldoende bewijskracht te hebben, dienen deze door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is.

Wat betreft de door u tijdens deze asielaanvraag neergelegde foto's, dient te worden opgemerkt dat deze op om het even welke manier in uw bezit kunnen zijn gekomen. U zegt dat u ze kreeg via uw gsm van uw vriendin die in Al Nasseriya woont, waarvan haar man deze foto's heeft genomen, maar op het merendeel van de foto's zijn de websites te lezen waarvan ze afkomstig zijn.

Terzijde is het merkwaardig dat er zich tussen het indienen van uw eerste asielaanvraag op 14 januari 2013 en de bevestiging van de negatieve beslissing van het CGVS door de RVV op 25 april

2013 geen enkel verder vervolgingsfeit zou hebben voorgedaan maar dat uw vervolgers in mei 2013, onmiddellijk na de beslissing in beroep van de RVV, plots weer massaal in actie zouden zijn gekomen. Dit ondanks het feit dat uw man, samen met uw dochters, al die tijd in dezelfde wijk zou blijven wonen zijn waar u bedreigd zou zijn geweest en waar u problemen zou hebben gekend (gehoor CGVS, p.4, 7, 12-13).

Wat betreft het attest opgemaakt door uw psycholoog, (P.D.), dient te worden opgemerkt dat deze als psycholoog geen onderzoek instelde naar de waarheid van de door u in uw asielaanvraag aangehaalde feiten. Het verband tussen uw psychische toestand en de aangehaalde feiten is enkel gelegd aan de hand van uw eigen verklaringen. Dit attest mag niet worden gezien als een uitspraak over de waarachtigheid van de door u ingeroepen gebeurtenissen. Dit document kan dan ook niet als bewijs dienen voor de door u aangehaalde gebeurtenissen. Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat dit attest werd opgemaakt op 2 november 2010 en dat u dit pas neerlegde op 6 augustus 2013.

Wat betreft de medische attesten opgemaakt door dokter (A.A.), waarin hij onder andere stelt dat "Un de facteurs importants de cet état est le fait que Mme (M.) est séparée de ses deux filles qui se trouvent dans son pays d'origine, l'Irak", "La patiente souffre d'une maladie qui comporte un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de subir un traitement inhumain ou dégradant s'il n'existe pas de traitement adéquat ou soins dans son pays.", dient te worden opgemerkt dat hier nergens uit blijkt dat de door de dokter aangehaalde medische problemen hun oorzaak vinden in de door u aangehaalde asielmotieven.

Gelet op het feit dat de feiten die aan de basis zouden liggen van de in uw tweede asielaanvraag aangebrachte vervolging reeds eerder ongeloofwaardig werden bevonden en gelet op uw weinig plausibele, vage en tegenstrijdige verklaringen omtrent de uw nieuwe documenten, het bekomen ervan en uw verklaringen hieromtrent, dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent de beweerde feiten en uw daaruit voortkomende vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het daaruit voortvloeiende risico op ernstige schade in de zin van art.48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nasseriya in de provincie Thi-Qar in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 22 april 2013 die aan het administratief dossier werd toegevoegd). De toename van het geweld in Irak in de periode april- juni 2013 situeert zich hoofdzakelijk in Bagdad en in de Centraal- Iraakse provincies Anbar, Salah ad-Din, Diyala en Nineveh (zie COI Focus "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-Irak" dd. 24 juni 2013 die aan het administratief dossier werd toegevoegd). Ondanks een beperkt aantal aanslagen in Kut en Nasiriya was de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna in de periode januari- mei 2013 relatief stabiel.

U bracht zelf foto's aan om aan te tonen dat zich in Nasiriya een aanslag heeft voorgedaan op 16 juni 2013. Dit werpt echter geen ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Inzake uw broer (S.A.B.) (O.V. 6.565.061) werd eveneens een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent de zorgvuldigheidsplicht en stelt dat de bestreden beslissing hieraan tekort komt, wat onbehoorlijk gedrag uitmaakt van verweerder.

Verzoekster citeert artikel 3 EVRM en artikel 10 van het EG Verdrag.

Verzoekster betoogt dat geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas en dat haar reële situatie niet werd onderzocht.

Verzoekster benadrukt dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst gezien haar persoonlijke ervaringen aldaar en stelt dat haar vrees voor vervolging afdoende wordt aangetoond.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het louter weergeven van de inhoud van een verdragsartikel, zonder enige nadere duiding en zonder deze op de bestreden beslissing te betrekken, kan geenszins worden aanzien als een middel in voormelde zin. Bijgevolg wordt de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeksters algemene, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde bewering dat met de feitelijke toedracht van het relaas en haar situatie geen rekening zou zijn gehouden, vormt een loutere en kennelijke miskenning van de inhoud van de bestreden beslissing en kan niet worden aangenomen.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Verzoekster beperkt zich ertoe op louter algemene wijze te stellen dat zij niet kan terugkeren naar Irak en dat zij haar vrees voor vervolging afdoende aantoonst. Zij geeft echter niet de minste nadere duiding, voert nergens enig concreet argument aan ter weerlegging van de motieven die aan de grondslag liggen van de weigering van de vluchtelingenstatus en laat de bestreden motivering ter zake volledig ongemoeid.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige en gefundeerde wijze uiteengezet waarom in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen, en dit op basis van de vaststellingen dat (i) de problemen die zij in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag aanvoert rechtstreeks voortvloeien uit en zijn gelinkt aan de problemen die zij aanhaalde in haar eerste asielaanvraag, terwijl in het kader van deze eerste asielaanvraag door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 25 april 2013 werd geoordeeld dat verzoekster haar verblijf als soenniet tot in 2009 in Nassiriye en de beweerdde problemen aldaar niet aannemelijk maakte; (ii) de neergelegde nieuwe documenten en foto's niet vermogen de teloorgegangene geloofwaardigheid van haar problemen te herstellen doch integendeel de vastgestelde ongeloofwaardigheid versterken. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar verzoekster niet de minste poging onderneemt teneinde deze *in concreto* te weerleggen, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Omtrent artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nasseriya in de provincie Thi-Qar in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie SRB “De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak” dd. 22 april 2013 die aan het administratief dossier werd toegevoegd). De toename van het geweld in Irak in de periode april- juni 2013 situeert zich hoofdzakelijk in Bagdad en in de Centraal- Iraakse provincies Anbar, Salah ad-Din, Diyala en Nineveh (zie COI Focus “De actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-Irak” dd. 24 juni 2013 die aan het administratief dossier werd toegevoegd). Ondanks een beperkt aantal aanslagen in Kut en Nasiriya was de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna in de periode januari- mei 2013 relatief stabiel.

U bracht zelf foto's aan om aan te tonen dat zich in Nasiriya een aanslag heeft voorgedaan op 16 juni 2013. Dit werpt echter geen ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt echter dat de COI Focus “De actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-Irak” van 24 juni 2013, in tegenstelling met wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, niet aan het administratief dossier werd toegevoegd, zodat het de Raad onmogelijk is de correctheid van de bestreden motivering ter zake na te gaan. Bovendien heeft dit tot gevolg dat de

meest recente informatie in het dossier betreffende de algemene veiligheidssituatie in verzoeksters verklaarde regio van herkomst dateert van 22 april 2013 (zie administratief dossier, 'Landeninformatie', stuk 13).

Bijgevolg is het de Raad onmogelijk om zich op basis van de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier, de algemeen gekende onrustige situatie in Irak mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in verzoeksters verklaarde regio van herkomst.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing, voor wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 augustus 2013 wordt vernietigd voor zover zij de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet weigert.

Artikel 4

De zaak wordt voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 5

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 6

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS